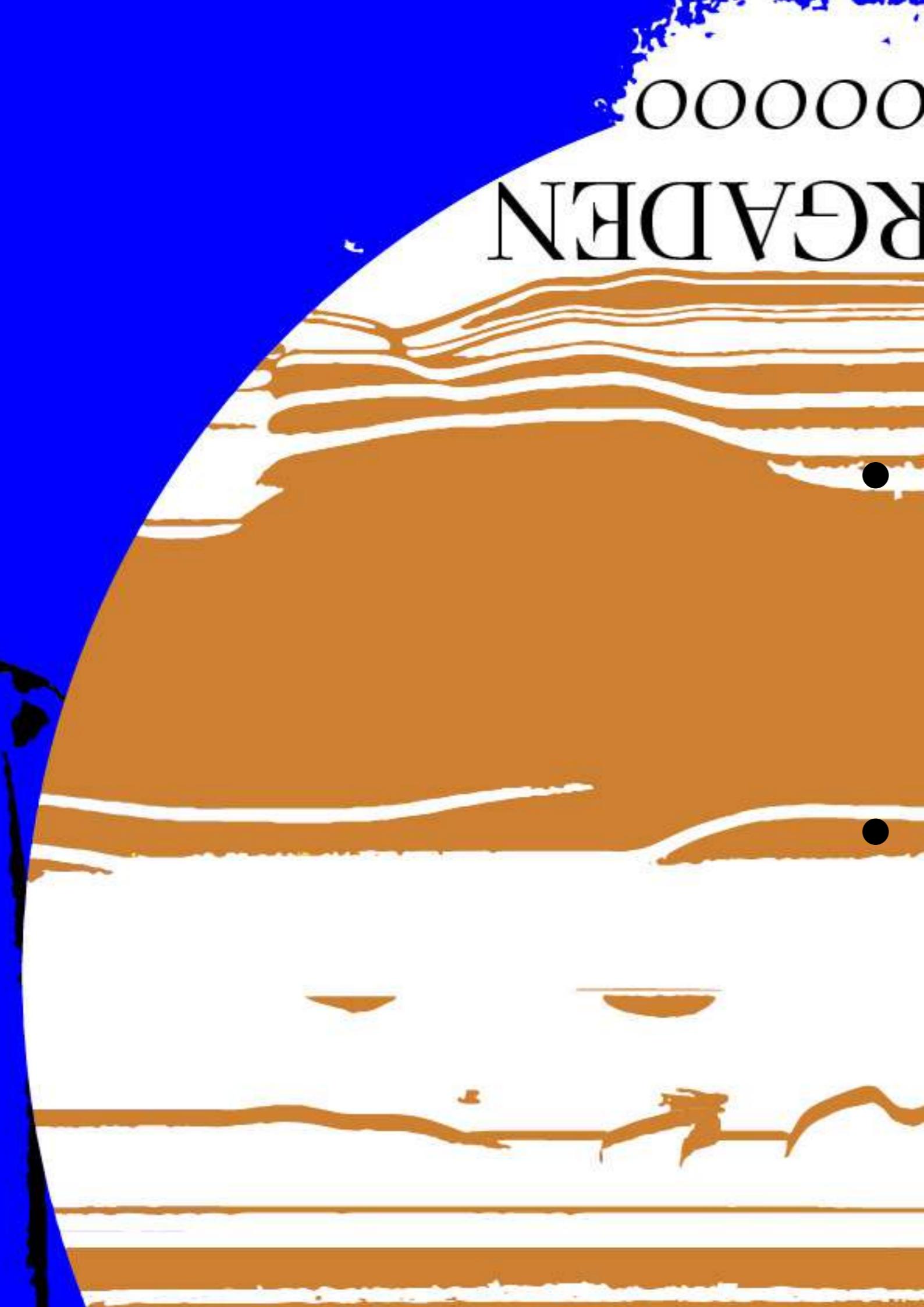

Alexander Tillegreen

Shift

ISBN: 978-87-94311-02-1

EAN: 9788794311021

Alexander Tillgreen
Shift

Udstillingsperiode: 02.04.2022 – 22.05.2022

O-OVERGADEN
Overgaden nedan Vandet 17, 1414 København K,
overgaden.org

ISBN: 978-87-94311-02-1

EAN: 9788794311021

Alexander Tillgreen
Shift

Udstillingsperiode: 02.04.2022 – 22.05.2022

O-OVERGADEN
Overgaden nedan Vandet 17, 1414 København K,
overgaden.org

At træde ind i den danske billedkunstner og komponist Alexander Tillgreens eksperimenterende lyduniverser er en kropslig og fysisk oplevelse. Det er både enerverende og transcenderende, meditativt og voldsomt. Ja, det er nærmest som at få en heftig omgang lydmassage. Gennem både lyd og billeder arbejder Alexander Tillgreen med at sløre de auditive koder, vi normalt navigerer efter – heriblandt vores sprog – og opbryder deres velkendte betydningslag til abstrakte lydbilleder.

Tillgreens aktuelle arbejde udspringer af et længere forskningsprojekt på Max Planck Institutet i Frankfurt, hvor han undersøger det psyko-akustiske lydfænomen kaldet ”fantomord-illusioner”. Fantomord er lyde, der hos den enkelte lytter skaber indre illusioner af ordstrømme og sætninger, men som reelt set ikke er til stede. I stedet er det hjernen og underbevidstheden, der spiller en et puds. En interessant kropslig mekanisme, der instinktivt og automatisk søger efter mening for at tilfredsstille hjernens higen efter identifikation.

Udstillingen *Shift*, som Tillegren har skabt særligt til O - Overgaden, centererer sig omkring to større lydværker, men inkluderer også maleri, fotograf, tegning og skulpturelle installationer, der understøtter Tillgreens undersøgelser af det akustiske felt. Lydværkerne er skabt specifikt til at fremkalde fantomord i lytterens hoved,

der ændrer sig afhængigt af, hvordan man bevæger sig i rummet. Ofte resonerer de ord, man hører med ens egen kulturelle og sproglige baggrund, underbevidsthed, erfaringer og aktuelle humør, hvilket i udstillingen bliver et billede på, hvordan vi afkoder virkeligheden fra helt forskellige og dybt individuelle udgangspunkter.

I 2021 påbegyndte O - Overgaden arbejdet med en serie nye, monografiske publikationer, der udkommer løbende i relation til husets soloudstillinger. I sin essens fokuserer serien på nye stemmer på den danske kunstscene og på at løfte disse ind i en bredere samtalé og et større følgeskab. Publikationen udkommer både i trykt form, hvor coveret består af en udfoldelig plakat, og i en online version, der kan downloades gratis i PDF-format fra O - Overgadens hjemmeside.

Denne publikationsrække er muliggjort gennem generøs støtte fra Augustinus Fonden, som skal have hjertelig tak. En tak skal også rettes til Knud Højgaards Fond, Bestles Fond og Statens Kunstfond for at støtte udstillingens realisering. En særlig tak til Vanessa Joan Müller for hendes grundige og værkspecifikke indføring i Alexander Tillgreens seneste arbejde og til Kathrine Børlit Nielsen for sin personlige tekst om strømme af ord. En stor tak til in-house redaktør Nanna Friis, der i tæt samarbejde med vores grafiske designere fra fanfare, César Rogers og Miquel Hervás Gómez, har redigeret publikationen og en uendelig tak til O - Overgadens øvrige kerne team, der sammen med Alexander har kurateret, bygget og formidlet udstillingen. Sidst men ikke mindst vil jeg gerne udtrykke den varmeste tak til Alexander Tillgreen. Ikke alene for det virkelig inspirerende samarbejde, men også for at åbne nye eksperimenterende døre ind i lydkunstens forunderlige, psyko-akustiske univers.

Aukje Lepoutre Ravn,
interim leder, O - OVERGADEN

STRØMME AF ORD OM ALEXANDER TILLEGREEN

Kathrine Børlit Nielsen

Hvis du hører godt efter og giver dig hen, skræner hovedet en smule eller knejser med nakken, så kan du høre dem, ordene der opstår i Alexanders fantomordsværker. Først som et enkelt lille ord måske, det bliver udtalt gennem højtalerne igen og igen, under ordets form ligger en strøm af noget andet, et stykke elektronisk musik eller en bas, de omkringliggende lyde som en pude, ordet kan springe op fra og lande på igen. Jeg fandt selv hurtigt ud af, at efter det første ord kommer det næste. Hvis jeg gik rundt i lokalet frem for at sidde ned, ville jeg høre andre ord end de foregående. Fantomordene er et fænomen først og fremmest, de er ordlige fatamorganaer som opstår i dit indre, og på den måde eksisterer de kun i dig. Ordene dukker op for at forsvinde igen.

Da Alexander første gang indgående fortalte mig om fantomordene, havde vi kendt hinanden en måned. Alexander sagde, at fantomordene var et uudtømmeligt materiale, og at hvert lydværk, der blev skabt på baggrund af ordene, var et led i processen med at lære dem at kende, begribe deres måder at opføre sig på og deres potentiale. Men også hvordan deres største kvalitet var, at de alligevel hele tiden undveg at blive forstået til fulde. Nye perspektiver opstår hele tiden.

Alexanders fantomordsværker udgøres af mellemrum og lyde, det er sammensætninger af energier og rytmer. Selv kredser Alexander hele tiden om sproget og stemmen. Alexander bevæger sig hurtigt, smiler meget, han trækker enkelte ord ud af vores lange samtaler. De ord råber han højlydt i dagens løb, han er et arkiv af disse udvalgte ord, der opsummerer vores snakke og vores fælles indtryk. Han bærer ordene i sig gennem dagene, og de bliver sagt igen og igen, han vækker konstant vores nære fortid til live, han insisterer på ordenes videre liv, og det føles som om de ting, vi fortæller hinanden hober sig op i os begge, vokser ovenpå hinanden, forgrener og strækker sig, og vi slipper aldrig ordene igen. Alt hvad vi gør og siger fra nu af bliver lagt oveni det fundament, Alexander har bygget til os med sine opsamlede ord. Der sker noget mærkelig med ordene, når de efterlades hos Alexander.

Fantomordene skaber og udsletter på samme tid. Alexander griber fat i sproget, udvisker det og lader det opstå på ny i en anden form, der nærmer sig sin lytter med en åben poetik. Jeg er forfatter, og det meste af mit liv og min hverdag handler om ord, det er dem jeg hele tiden arbejder med. For mig er fantomordene magiske, fordi de opstår som komplicerede størrelser ud af de simpleste bestanddele. Ordet har historisk været viklet ind i kultiske og religiøse forståelser, der har brugt sproget som materiale til at indrette og forstå verdensordenen. Jeg tror, det er en dyb menneskelig drift at gøre verden gennem ord. Når menneskelig erkendelse tidligere har været knyttet til en forståelse af, at der findes en lighed mellem mikro- og makrokosmos, at det store og små mimer hinanden, så er det i sproget at samme erkendelse finder sted.¹ Der er altid en bagvedliggende betydning i et ord, det vil altid være lyd, form og mening på én og samme gang. Alexanders fantomordsværker er på denne måde kun halvdelen af selve værket. Lydværket udgør basen, og det fuldendte værk opstår i den resonans, det skaber i dets lytter.

Når jeg skriver, at der altid er en bagvedliggende betydning i et ord, kan det selvfølgelig være det gængse udtryk for, at ord kan være hinandens synonymer, de kan fortælles på måder, der farver forståelsen af dem, og de kan være koder for andre meninger. Men den bagvedliggende betydning bliver magisk, når ordene du hører i fantomordsværket også kan tolkes som ord, der specifikt har noget at gøre med dig som menneske. At ordene du hører, kan tydes som stjernerne på himlen og sige noget om dit liv og din fortælling.² Fantomord som fænomen blev først formuleret af den engelske psykologiprofessor Diana Deutsch. Siden 2019 har Alexander sammen med andre drevet forskningen videre. På tværs af discipliner undersøger de, hvordan og hvorfor de ord du hører, er afhængige af ikke kun dit modersmål men også af sociale, psykologiske og lige fremstemningsmæssige forhold. Og hvorfor nogle mennesker simpelthen hører flere ord end andre. Det åbner op for nye perspektiver på, hvad det vil sige at være et åbent lyttende menneske.

Der opstår en betydning i Alexanders værk, og den tegner sig i mig som en kæde i tykke led; ordene strækkes og formes af Alexander, indtil de er enkelte lyde og effekter, der udgør et lydværk, en lytter hører ord, der alene opstår i lytterens sind, mange tusind fine facetter af betydning omkring det menneske, lytteren også er, og de bliver en smule tydeligere, når vi tolker ordene, lytteren har hørt i værket. Det er her, det magiske opstår.

Ord er magiske, fordi frem ud af intet. Ord i måden, mennesket og ord bliver brugt til at skabe strukturer og systemer. Samtidig evner ord at transcendere. Det skrevne sprog består efter en forfatters død, et ord kan siges i forskellige sammenhænge og tider

og stadig blive forstået, og ordet kan læses igen og igen, det kan påskønnes af nogen, der ikke har været del af skriftens samtid. Sprogets betydning er aldrig fuldkommen kontekstafhængig, skrift og tale kan forstås og fortolkes forskudt fra tid og rum. Alexanders fantomordsværker bruger derudaf, de invaderer lytterens krop, og de er så processuelle, styret af et fremaddrevet tempo eller en vis form for fart, der ikke er til at fastholde. Din individuelle erindring vil altid spille en rolle i oplevelsen af sproget og ordets virkemidler. Erindringen er på den måde også en erkendelsesform, den er væsentlig i din måde at fortolke ordene og kunsten. Betydning opstår aldrig alene for sig selv, den eksisterer i dit møde med fantomordsværket. For at du kan få en relation til værket, for at kunne høre ord der strømmer undervejs, er genkendelse nødvendigt. Alexanders fantomordsværker kommunikerer noget genkendeligt, de samme lyde gentages i værket, de bliver forskubbet og forvrænget en smule, ændrer sig umiskendeligt som værket skrider frem, men netop rytmens består, tonerne forbliver. Jeg mener, det er i gentagelsen af lyde, rytmener og toner, at genkendelsen af ord bliver mulig. Gentagelser er en forudsætning for, at et ord kan opfattes, at et sprog kan forstås, og derigennem skabe betydning, og der knytter sig på den måde genkendelighed til Alexanders fantomordsværker, det er lyde, der gentager sig selv i potentiel endeløse strømme, og ordene du hører, deres betydninger, vil altid have fundament i de genkendelige træk, værket præsenterer.³

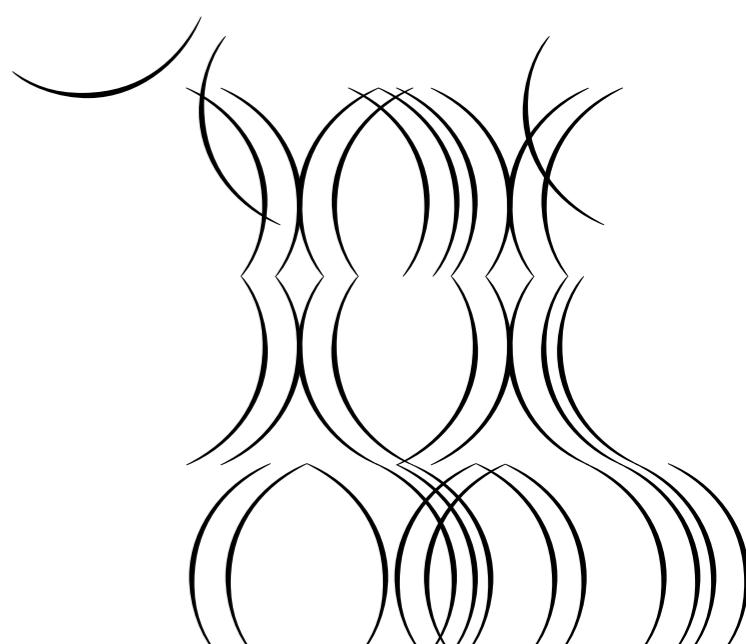
En eftermiddag i indre København optog han min stemme, mens jeg læste en 14 sider lang liste af danske toastavelsesord højt. Han instruerede mig, første gang skulle jeg sige ordet, som jeg ville sige det med en klar og tydelig tale, ikke for langsomt. Den næste gang enten med et knæk i stemmen, som om ordets endelse ragede højere op fra den linje, jeg kunne forestille mig, at det var skrevet på. Så lyder det næsten som et spørgsmål. Eller jeg kunne sige ordet højt med min egen dialekt, jeg sluger ordets sidste stavelse, inden den fuldendte lyd når at forlade min mund. Jeg kunne også hviske ordet. Optagelserne er til stede i udstillingen på O – Overgaden. Min stemme kan høres i værket sammen med andres, og Alexanders optagelse af min stemme er tæt forenet med hans måde at arbejde på. Han optager stemmer, hos de mennesker han møder, løbende og undervejs, i forbindelse med rejser, udstillinger, samarbejder. Når han herefter vender og drejer ordene, omformer dem og komponerer omkring dem, er der tale om en langstrakt proces. Det er som om, sproget har en indre logik eller et regelsæt, der ikke er til at gennemske. Alexander kan ikke selv bestemme, hvilke ord der kan bruges i værket, og ud af hans mange optagelser, er det tit kun en håndfuld, der kan moduleres til fantomord. Når jeg hører hans fantomordsværker, kan jeg en gang imellem selv kontrollere, hvilke ord jeg hører. For nyligt spise jeg aftensmad med ham, og han afspillede efterfølgende et værk for mig. Jeg fortalte ham, hvad jeg hørte, han kiggede på mig og forklarede,

hvilke ord der formede sig for ham, og da han udtalte ordene, materialiserede de sig pludselig også i mig. Om du siger et ord højt i en autentisk situation, eller om du fortæller dem til en optager, lidt foroverbojet og uden reel anden kontekst end videre lydmodulering, om du anser ordene for at være meningsfulde eller blot et materiale, så eksisterer de betydningskabende. Ordene virker, de giver mig en genklang af forståelse. Lyd og ord har billedskabende kvaliteter, og lyd kan aktivere menneskets hukommelse, der viser sig som scener og motiver i dets sind. Sådan kan ordene være en konstant tilstedsdeværelse, der alligevel er under forandring, og du vil aldrig opleve Alexanders fantomordsværker to gange og høre det samme. Selvom ordene transcenterer tid og rum, vil du opleve fantomordene forskelligt, som udtryk for de små forskydninger i dit eget sind, som magiske portrætter af dig selv. Din erindring vil både aktivere og påvirke de ord, du hører, og det er så svært for mig at sige, hvordan ordene opstår. Ligesom Alexander har pointeret, at hans arbejde med fantomordene altid vil åbne nye perspektiver på sproget, ordene og vores forståelse af dem, at vilkårene for at begribe hele tiden er under forandring, tordner ordene også derudaf som en evighedsmaskine, de skal nok bestå. Da jeg først stiftede bekendtskab med fantomordene, fortalte Alexander også, at arbejdet med dem aldrig behøvede at slutte.

1. Walter Benjamin: "Om den mimetiske evne". Redigeret af Søren Kaspersen, Jørn Guldberg og André Wang Hansen. *Argos. Tidsskrift for kunstvidenskab, visuel kommunikation og kunstpædagogik*, Modernisme, Odense Universitetsforlag, nr. 7-8, 4. årgang (1990 [1929]): 113-115.

2. Dorothee Kimmich: *Ins Ungefahre. Ähnlichkeit und Moderne*. Konstanz: Konstanz University Press, 2017.

3. Jacques Derrida: "Signature Event Context". *I Limited Inc*, redigeret af Gerald Graff, oversat af Samuel Weber. Evanston, Illinois: Northwestern University Press, 1988 [1972]: 1-24.

ORD,

RUM,

LYD

Vanessa Joan Müller

At lytte er en proces. Den kan være som et lynnedslag, brat og øjeblikkelig, eller den kan bestå af gode, intuitive gæt og en eftertænksom bearbejdelse af tidligere erfaringer. [...] På et øjeblik kan den forvandle lytteren for evigt.

– Pauline Oliveros, *The Roots of the Moment*.

Interactive Music

Som en del af udstillingen på Museum für Moderne Kunst / MMK i Frankfurt i 2017 lånte Alexander Tillegreen en serie skulpturer af den tyske kunstner Charlotte med titlen *Vierkanthrore Serie D* fra museets samling og re-konfigurerede dem i rummet. Disse serielle værker, som i virkeligheden er ready-made industrienstande, er karakteristiske for kunstnerens kritiske tilgang til stedsspecifikke og beskuerinddragende praksisser. I 1967 præsenterede Posenenske sine rektangulære rør under en performance, hvor publikum blev opfordret til at samle eller ændre værket gennem instrukser givet til et hold arbejdere.¹ På MMK smelte Tillegreens opsætning af *Vierkanthrore* elegant ind i omgivelserne, idet de blev en del af hans installation *Figur (Diffusion, Synchronisierung, Ausgleich)*. De optog ikke plads, men eksisterede i samklang med arkitekturen. I samspillet med gulv og loft redefinerede deres tilstede stedets relationer og skala. Desuden *Vierkanthrore* beskueren, således at han eller hun blev til en del af deres konfiguration og værket pegede dermed på menneskekroppen som yderligere faktor i et komplekst rumligt scenarie.

Se på mig ...

I første omgang henleder Tillegreen med Posenenskes værker vores opmærksomhed på minimalistisk kunst, der er kendt for at flytte fokus fra objektet som autonomt, selvstændigt værk til værkets rumlige kontekst og forholdet mellem objekt og beskuer. Det minimalistiske kunstværk reagerer konsekvent på enhver form for specifikt indhold med abstraktion, og inviterer på den måde til refleksioner over oplevelsens form, de grundlæggende betingelser for dens subjektive realisering og ikke mindst tid og rum. Posenenskes interesse for bevægelse er flygtig, da den skulpturelle konstellation af de elementer, hendes værker består af, aldrig er fastlåst: de modulære værker er åbne for forskellige konfigurationer, ændringer og fortolkninger. De kan være anbragt i et interiør, men blev også vist i offentlige rum som banegårde, indkøbscentre eller kontorer. Her bruges hvid støj til at manipulere det akustiske miljø, og det er netop hvid støj, som Tillegreens lydværk i *Figur (Diffusion, Synchronisierung, Ausgleich)* anvendte til at maskere 'uønskede' lyde og dermed manipulere den enkelte lytter. Den kollaborative tilgang, som kendetegger Posenenskes nu historiske værk, blev aktiviseret af et kunstigt lydlandskab, der indbød til at bevæge sig rundt og opleve et miljø uden megen akustisk kolorit. Ved at 'maskere' den naturlige lyd, ved at sammensmelte lydinformationer til støj, isolerede det rum lytterne fra fremmedgjorde dem for deres omgivelser – en virkning, der også er implicit i Posenenskes placering af de industrielle readymades i et uvant miljø.²

lyde og dæmpe 'anti-formation', dvs. såkaldte auditive omverdenen og

I Alexander Tillegreens kunstneriske praksis forbinder det lydmæssige, det skulpturelle og det visuelle, den omfatter objekter, installationer, malerier og især lyd som immaterielt fænomen, og relationen mellem objekt og beskuer spiller en vigtig rolle – ganske som i minimalismen. Særligt lyd former og omdefinerer et rumligt miljø. Lyd indgår i harmonisk samklang med arkitekturen, bliver moduleret af den og kræver en modtager. Oplevelsen af lyd er ekstremt subjektiv – ingen lytter vil opleve den på nøjagtig samme måde, eftersom det at lytte er en aktiv proces, der, når man reagerer på et lydmiljø, indebærer bevægelse i rummet. Med dette udgangspunkt tager de computergenererede lydklynger og intense loops, Tillegreen har komponeret, afsæt i resultater fra psyko-akustikken, dvs. studier af og audiologi og måden, hvorpå mennesker opfatter og reagerer på forskellige lyde, herunder støj, tale og musik. Tillegreens lydværker behandler spørgsmål om psykologiske såvel som fysiske virkninger af lydbegivenheder, når de udfordrer grænserne mellem virkelighed og fantasi, sanseopfattelse og konkret lyd. Lytterne inviteres til at undersøge deres egen opfattelse af svævende, akustiske virkeligheder og andre pirrende lydbegivenheder, der udfordrer vores logocentriske tankning. Dermed bliver deres auditive oplevelse lige så meget en del af værket som det akustiske scenarie, der præsenteres.

Færdiggør værket ...

Til sin udstilling på FuturDome i Milano, et udstillingssted hvor futuristiske kunstnere mødtes, arbejdede og diskuterede i 1940'erne, udviklede Tillegreen en lang række værker, der forholdt sig til rummet og dets historie. Han arrangerede fundne genstande fra stedet – en grill fra et komfur, en vinduesskodde, et spejl, en lysekrone – hvilket mindede om det fællesskab, der herskede i den futuristiske bevægelse, hvis hovedpersoner plejede at samles i huset. Han indlemmede også værker af den brasilianske kunstner Mary Vieira (São Paulo 1927 – Basel 2001), hvis arkiver forvaltes af Isisuf/FuturDome, og skabte derved en rumlig koreografi, hvor de forskellige atmosfærer, der karakteriserede bygningens tidlige lejligheder blev gestaltet. Vieira er selv en hovedfigur inden for kinetisk kunst og hun er kendt for sine dynamisk udformede skulpturer, hvis energiske kvaliteter ligger tæt op ad filmmediets visuelle æstetik. Selvom Vieiras værk tager afsæt i et meget anderledes kunstnerisk koncept end Charlotte Posenenskes, er det også baseret på beskuerens aktive deltagelse. Den bevægelse hendes skulpturer stræber efter, eksisterer ikke som sådan, men skal foregribes af publikum, og indgår således i et dynamisk forhold mellem værket og det omgivende rum. Da Vieira engang blev spurgt om, hvordan hendes værker aktiveres af beskuerne, svarede hun: "Mit arbejde slutter med nogen. Nogen fra publikum [...], folk skal deltage for at afslutte værket, det er betingelsen."

Lyt til mig ...

Tillegreen udvalgte en af Vieiras såkaldte *polyvolumener* (*polyvolume multidevelopable surface*, 1966), og værket *crossing of opposite directions - 7 conditions of chromatic saturation* fra 1978, et silkscreen på papir, der udfolder sig som en abstrakt skildring af et temporalt forløb svarende til et partitur, som en bevægelse i tid. En ældre optagelse af Mary Vieiras stemme er også blevet anvendt i et lydværk og indlejet i en komposition, der fremhæver hendes tale og sætter den i relation til det aktuelle rum ved hjælp af felfoptagelser. Stemmen der taler om kosmiske kræfter i et ellers tomt rum, skabte forestillinger om sansning hinsides det fysisk synlige, samtidig med at den gjorde et fravær nærværende.

Lyt til mig ...

En sådan perception der rækker ud over det fysiske, hvad enten den er personligt stemningsskabende eller fuldstændig imaginær, er noglen til Tillegreens lydværker, og den kommer især til udtryk i hans såkaldte fantomordskompositioner. I eksperimenter med disse fantomordsillusioner, et fænomen, der oprindeligt blev opdaget af musikpsykologen Diana Deutsch, forestiller lytterne sig, at de hører individuelle ord, selv om disse ikke nødvendigvis eksisterer rent akustisk. I stedet er de ord, der opfattes baseret på lytterens subjektive sproglige baggrund, underbevidsthed og/eller mentale tilstand i lytteøjeblikket. Fantomord opstår, når en sekvens bestående af to ord eller et enkelt ord med to stavelses gentages mange gange over to stereohøjttalere med en tidsmæssig forskydning, således at den første lyd kommer fra højtaleren i venstre side, den anden lyd fra højtaleren i højre side eller omvendt. Når lydsignalerne blandes i luften, skaber lytterens hjerne forskellige kombinationer, hvoraf nogle er meningsløse, mens andre ligger tæt på tydelige ord eller sætninger.³ Det lader til, at de ord, som lytterne hører, ofte er forbundet med nyligt indtrufne begivenheder, oplevelser eller minder. Personens fysiske tilstedeværelse i rummet, dvs. hans eller hendes position i forhold til højtaleren, påvirker også oplevelsen af det auditive materiale og forvandler publikum til 'medkomponister' af deres egen oplevelse. Ved hjælp af egne bevægelser skaber lytterne deres egen koreografi med hensyn til aflytning og afkodning af ord. At lytte bliver en involverende handling, da værkerne skaber en form for immaterielt materiale, der opfattes og materialiseres gennem den meget subjektive proces, som vores mode med det er: Vi konfronteres med vores eget situationsbaserede ståsted i form af vores sproglige, psykologiske og fysiske forståelse af musik og lyd.

A + A (*five phantom streams for FuturDome*), 2021, et værk udviklet til FuturDome-udstillingen, bruger fantomord fra optagelser af museumspersonalets stemmer. Vi hører italiensk intonation, måske endda italienske ord, der kommer og går (hvis man er bekendt med sproget), eller rytmisk artikulerede stavelses,

der opstår fra lydbilledet. Disse fonetiske partikler, der er indkapslet i en minimalistisk komposition, svinger mellem betydning og tilfældige kombinationer af bogstaver: et sprog, hvis semantik er splintret og reduceret til elementære betydningsbærere, som vores veltrænede hjerner forsøger at gøre meningsfulde. Skiftende lyde ændrer vores forståelse af noget, der faktisk ikke er der, eller i hvert fald ikke er fuldt udviklet – et proto-sprog, der artikuleres af menneskelige stemmer filtreret gennem loopede lyde. Men hvad betyder ‘menneskelig’ egentlig, når sproget kun er en illusion? Den psyko-akustiske forvrængning af stemmen i den loopede fantomordsillusion undergraver kønsbegrebet, da den stemme, der høres, kan skifte fra mandlig til kvindelig, være noget midt imellem eller endda, sløret og flydende som den er, fremstå trans-menneskelig.

Husk ...

Tillegreens fantomordsværker
– *Phantom Streams* (Zyklus I), 2020 og
episodic currents (*phantom streams for O - Overgaden*), 2022 – skaber en fascinerende mulighed for at opleve den radikale subjektivitet i lytteoplevelserne. Dette afføder også det grundlæggende ontologiske spørgsmål: Når vi hører noget, der i virkeligheden ikke er der, reviderer vi så antagelsen om en direkte og nødvendig korrelation mellem subjektet og objektet i en perceptionsproces? Det er fantasiens kreative kraft, der opdager fantomordene, der er ikke nogen egentlig relation mellem oplevelsen og lydkilden. Som filosoffen Robin Mackay formulerede det, da han diskuterede de hallucinatoriske aspekter ved lydopfattelsen i psykoakustiske eksperimenter: “Den auditory scene er imaginær, et syntetisk produkt: vi hører altid mere end det, der når frem til øret.”⁴

Når vi oplever fantomordene, kommer der et øjeblik, hvor sædvanlige parametre for oplevelse, virkelighed og kausalitet forekommer irrelevante: Vores perception er i krise, den tvivlsomme, ja, endog ‘patologiske’ undtagelse, som hallucinationen udgør, tager over. ‘Erkendelse’ bliver en proces, der har frigjort sig fra begrænsninger i sproget, som vi kender det, og bliver til en subjektivering af det objektivt givne. Når vi lytter til tale, er de ord, vi hører, stærkt påvirkede af vores viden, overbevisninger og forventninger. Fantomord tydeliggør, at lytning kan blive offer for overbevisende illusioner. Ved at bryde erfaringens strukturelle sammenhæng åbner Tillegreens lydværker op for en oplevelse af noget, der ikke kan beskrives tydeligt med ord. Og de understreger samarbejds- og fællesskabsaspektet, når de efterlyser en frisat beskuer og lytter, der er en del af værket, afslutter værket, som Mary Vieira udtrykte det. Den fælles og sociale tilgang, der findes i Posenenskes og Vieiras kunst, finder genklang her og fører et mere politiseret synspunkt til en praksis, som ved første øjekast kan virke formel.

Kom tættere på ...

Subjektivering med udgangspunkt i menneskers individuelle positioner træder også tydeligt frem, når vi ser på skulpturelle værker som *Untitled (diffusers)*, der er baseret på forestillingen om et mentalt arkiv. De hvide træobjekter med deres gitterlignende struktur bruges normalt som akustiske spredere i lydstudier for at reflektere lyd i rum. Da de er løsrevet fra deres oprindelige kontekst og præsenteret som autonome skulpturer, nuancerer de ideen om subjektiv lytning baseret på erindringer og et individuelt ordforråd lagret i bevidstheden og underbevidstheden. Når de præsenteres side om side med lydværker, bliver andre ligheder åbenlyse. De rytmiske, gentagende elementer i de serielle forløb og disses variationer ligner grundstrukturen i kompositioner, der skaber fantomord. Deres modulære opbygning indtager rumlige konfigurationer. De virker autonome, men ændrer sig alt efter synsvinkel, fordi de reliefagtige strukturer leger med lys og skygge, og inviterer publikum til at reflektere over deres sanseopfattelse og bevægelse og iagttagelse, hvordan farverne netop ændrer sig afhængigt af synsvinklen. Eftersom dybden i genstandens rum er forskellig, sker der et konstant sampsil mellem deres visuelle fremtrædener, alt efter hvor i rummet beskuerne befinner sig. Dette minder igen om de psyko-akustiske virkninger af Tillegreens lydinstallationer, hvor lytteoplevelsen ændres drastisk af kroppens bevægelser. Fantomordsillusonen aktiveres og vinder adgang til lytterens hukommelse og sprogapparat, mens denne samling af skulpturer fremkalder forestillinger om et mentalt arkiv. De ligner velkendte genstande, men det er svært at identificere dem med noget præcist.

Værker som *floor plan - prelude (spatial remembrance)* (2021) eller *Room plan (prelude)*, 2022 udtrykker ligeledes, hvordan hukommelse og afkodning af velkendte tegn skaber et imaginært scenarie, der forveksles med det virkelige. En grov skitse på et træpanel med falsk marmormønster eller farvede abstraktioner påmalet minder om en grundplan, men den rumlige konfiguration og rækken af ‘rum’ og gange, den viser, giver ikke meget mening i forhold til funktionel arkitektur. Alligevel spiller vores erindring om rum, som vi kender eller har besøgt os sådanne puds: døre, der åbnes til den forkerte side, skrumpede dimensioner, for lange korridorer eller tilstødende rum uden nogen indbyrdes forbindelse. De abstrakte grundplaner henviser til erindringens rumlige struktur og til den fejlbehæftede erindring om oplevede rum, som skaber fantomarkitektur. Ligesom vi har spurgt til, hvilke intensiteter der udløses i modtagerens sansning i mødet med forskellige typer auditive stimuli, synes spørgsmålene her at være: hvilken type rumlig konfiguration fremkalder i beskueren af hvilken slags mønster og struktur?

Kig endnu engang ...

En fotoserie udbygger denne idé yderligere, når den indfanger rum, hjørner og trapper på O – Overgaden, og forvandler dem til spøgelsesagtige billedlige ekkoer af tidligere besøg på stedet. De lagdelte billeder, der er taget fra forskellige vinkler, viser en transitorisk arkitektur, der er sammensat af et væld af indtryk. Når man ser på disse billeder efter at have passeret de afbildede rum, føles det som et møde med mentale billeder, der ubevist er lagret i ens hukommelse: spor og ekkoer af en rumlig struktur i forandring.

rythmic circuit (towards each other, around each other), 2022 tager udgangspunkt i og intensiverer et mangfoldigt perspektiv og tematiserer publikums fysiske placering. Menneskets opfattelse af rum er betinget af visuelle stimuli, fordi synet er en fjernsans. Ofte anses rumopfattelsen for at være baseret udelukkende på synet. Men dette visuelle rum suppleres faktisk af auditive, kinæstetiske oplevelser, sågar dufte. Det er en meget fysisk oplevelse at betragte vægge og vinduer, trapper og ovenlysvinduer. På fotografierne ses synlige spor af sollys på væggene, der både tilføjer en fornemmelse af flygtighed, og en fornemmelse af andre former for erfaring. Samspillet mellem forskellige sanser sættes i gang, når vi ser på disse billeder som visualiseringer af forståelsen og erkendelse af rum og subjektivitet, der ligger i sådanne oplevelser – og forbinder dem med lydværkernes dissocierende, måske endda desorienterende præg.

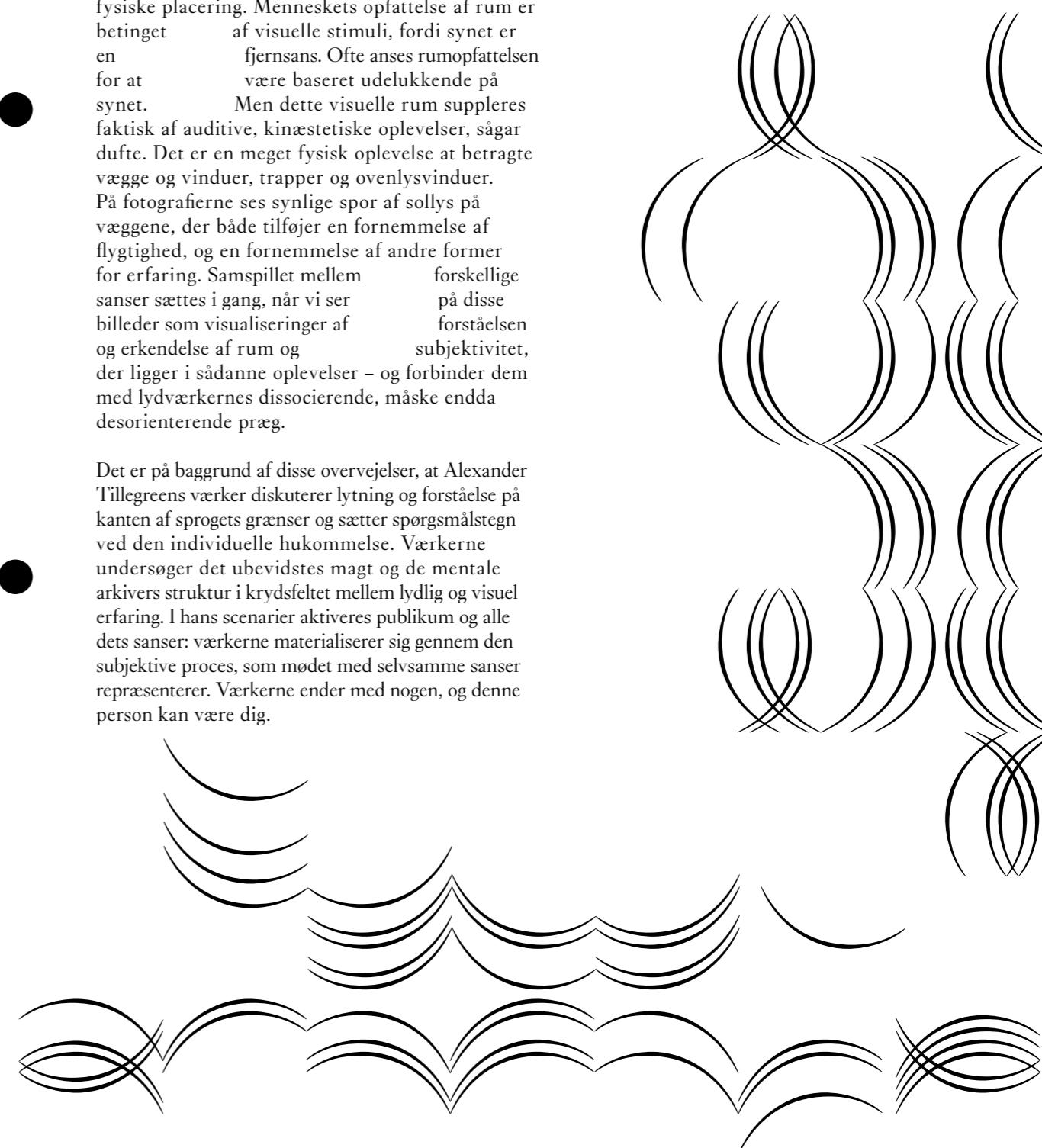
Det er på baggrund af disse overvejelser, at Alexander Tillegreens værker diskuterer lytning og forståelse på kanten af sprogets grænser og sætter spørgsmålstegn ved den individuelle hukommelse. Værkerne undersøger det ubevidstes magt og de mentale arkivers struktur i krydsfeltet mellem lydlig og visuel erfaring. I hans scenerier aktiveres publikum og alle dets sanser: værkerne materialiserer sig gennem den subjektive proces, som mødet med selvsamme sanser repræsenterer. Værkerne ender med nogen, og denne person kan være dig.

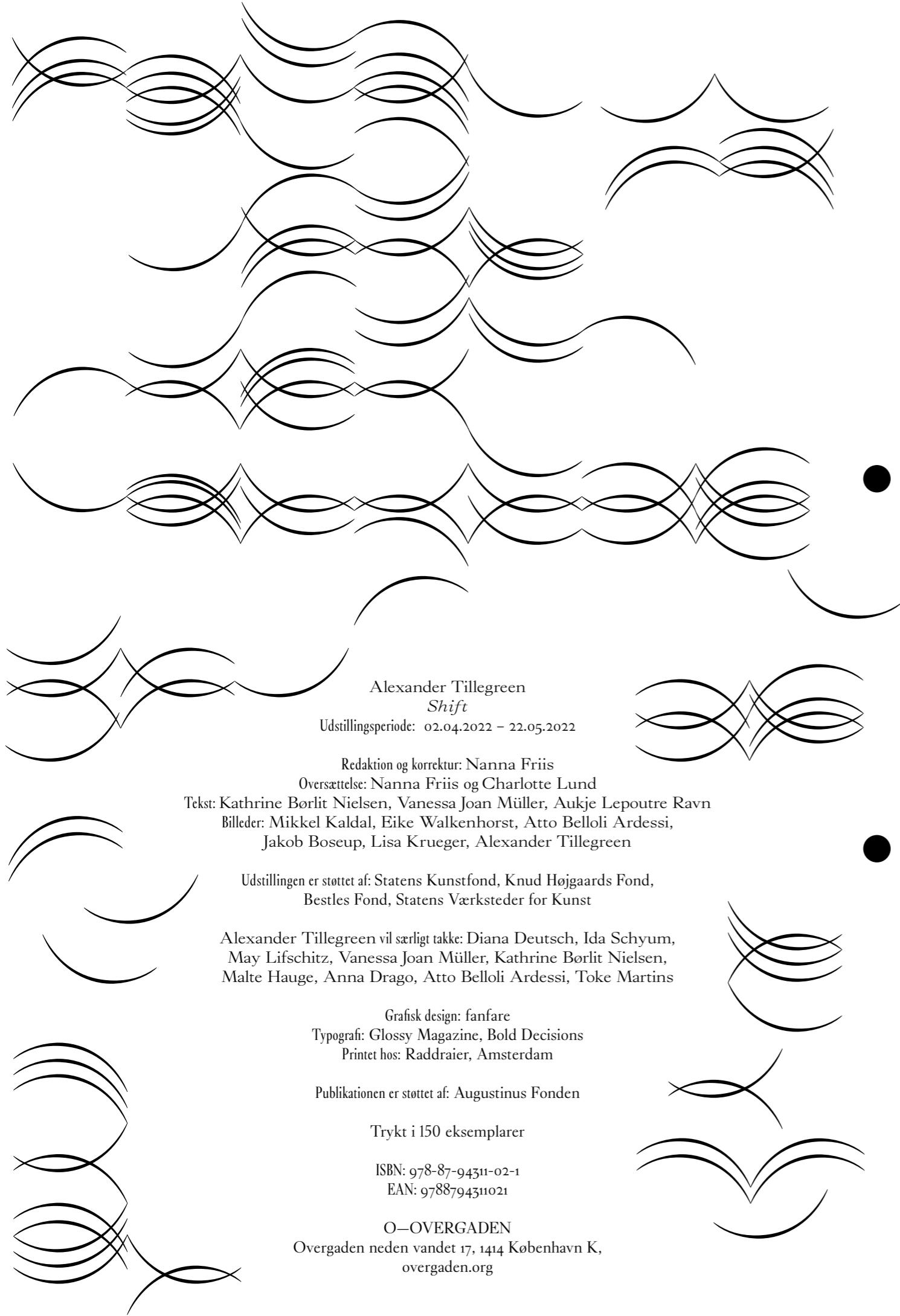
1. Cf. Charlotte Posenenske, *Dies alles, Herzchen...*, red. Maike Behm, Berlin: Distanz 2011.

2. Cf. Kendall Wrightson, “An Introduction to Acoustic Ecology”, i: *Soundscape*, årg. 1, nr. 1, forår 2000, p. 11.

3. Cf. Diana Deutsch, *Musical Illusions and Phantom Words. How Music and Speech Unlock Mysteries of the Brain*, Oxford: Oxford University Press 2019.

4. Robin Mackay, “These Broken Impressions”, i: *Florian Hecker. Event, Stream, Object*, udst.kat. MMK Frankfurt, Köln: Walther König 2010, p. xxx.

Alexander Tillegreen

Shift

Udstillingsperiode: 02.04.2022 – 22.05.2022

Redaktion og korrektur: Nanna Friis

Oversættelse: Nanna Friis og Charlotte Lund

Tekst: Kathrine Børlit Nielsen, Vanessa Joan Müller, Aukje Lepoutre Ravn

Billeder: Mikkel Kaldal, Eike Walkenhorst, Atto Belloli Ardessi,

Jakob Boseup, Lisa Krueger, Alexander Tillegreen

Udstillingen er støttet af: Statens Kunstmuseum, Knud Højgaards Fond,
Bestles Fond, Statens Værksteder for Kunst

Alexander Tillegreen vil særligt takke: Diana Deutsch, Ida Schyum,
May Lifschitz, Vanessa Joan Müller, Kathrine Børlit Nielsen,
Malte Hauge, Anna Drago, Atto Belloli Ardessi, Toke Martins

Grafisk design: fanfare

Typografi: Glossy Magazine, Bold Decisions

Printet hos: Raddraier, Amsterdam

Publikationen er støttet af: Augustinus Fonden

Trykt i 150 eksemplarer

ISBN: 978-87-94311-02-1

EAN: 9788794311021

O—OVERGADEN

Overgaden neden vandt 17, 1414 København K,
overgaden.org

angle / ankle

gogo

some don't come

go girl

talk talk

eng ~~eng~~ eng

A
B misgrants

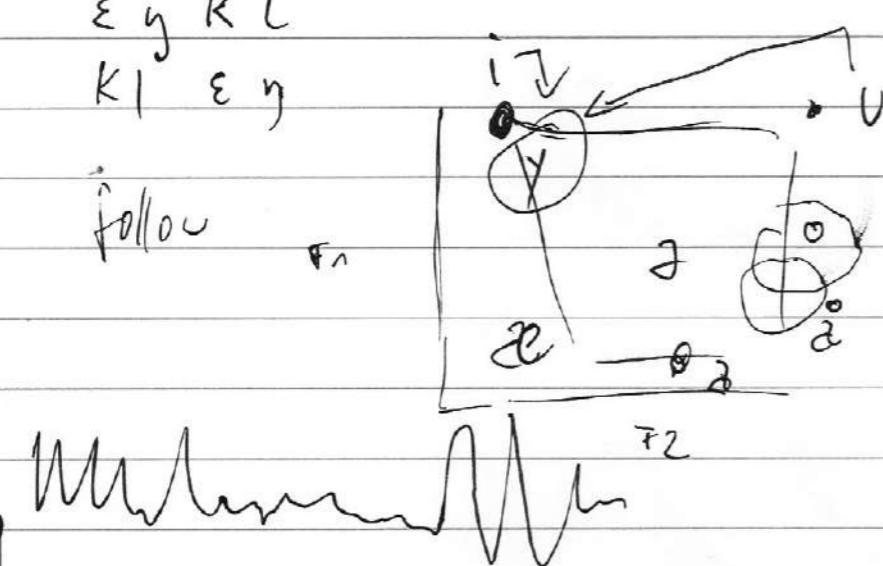
m [i] p
w [v] n > ü [y]

e ö [ø]

ey k l

k l ey

follow

H₂ F₂

maximum

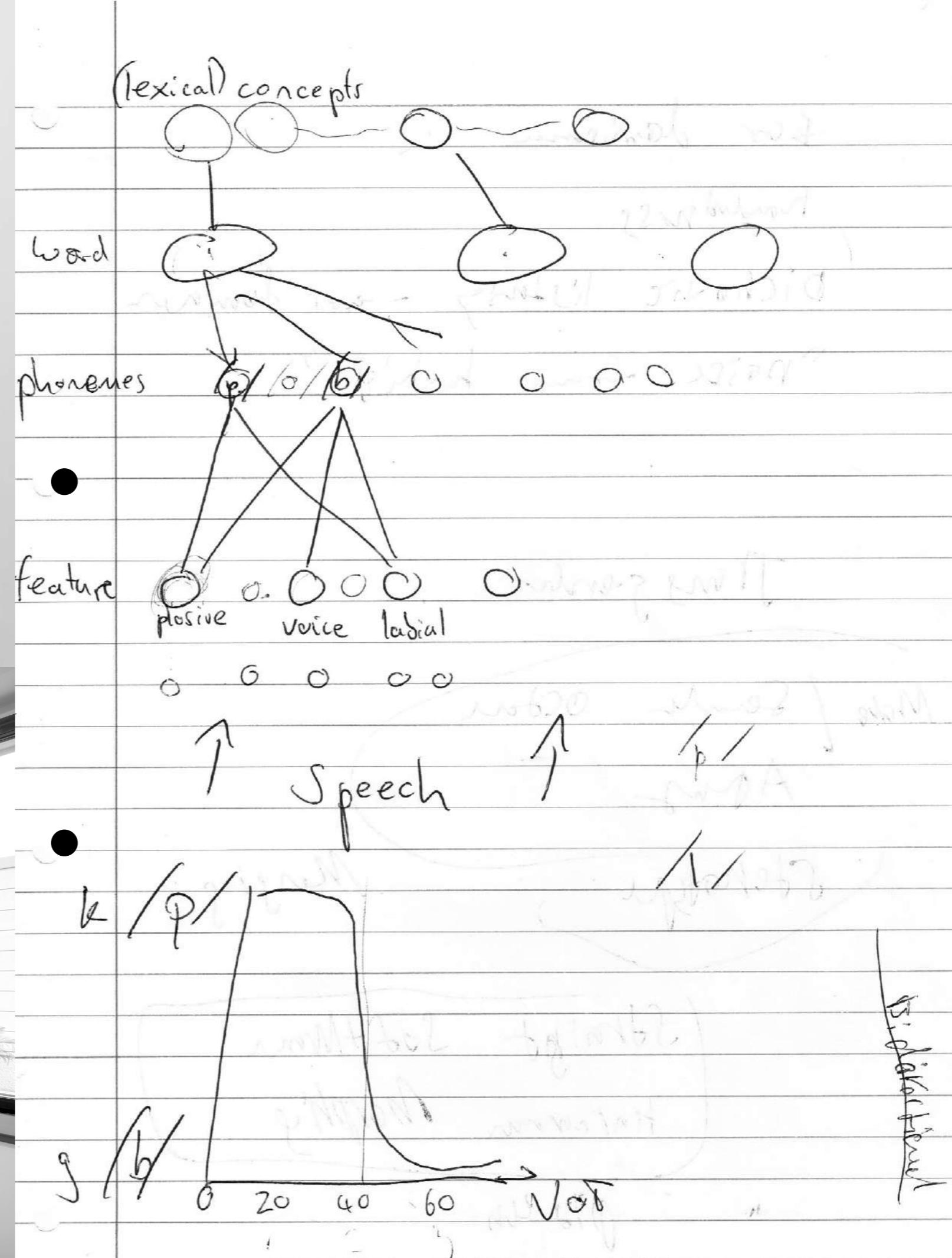
F₁

minimum m

Anger

Formant frequency

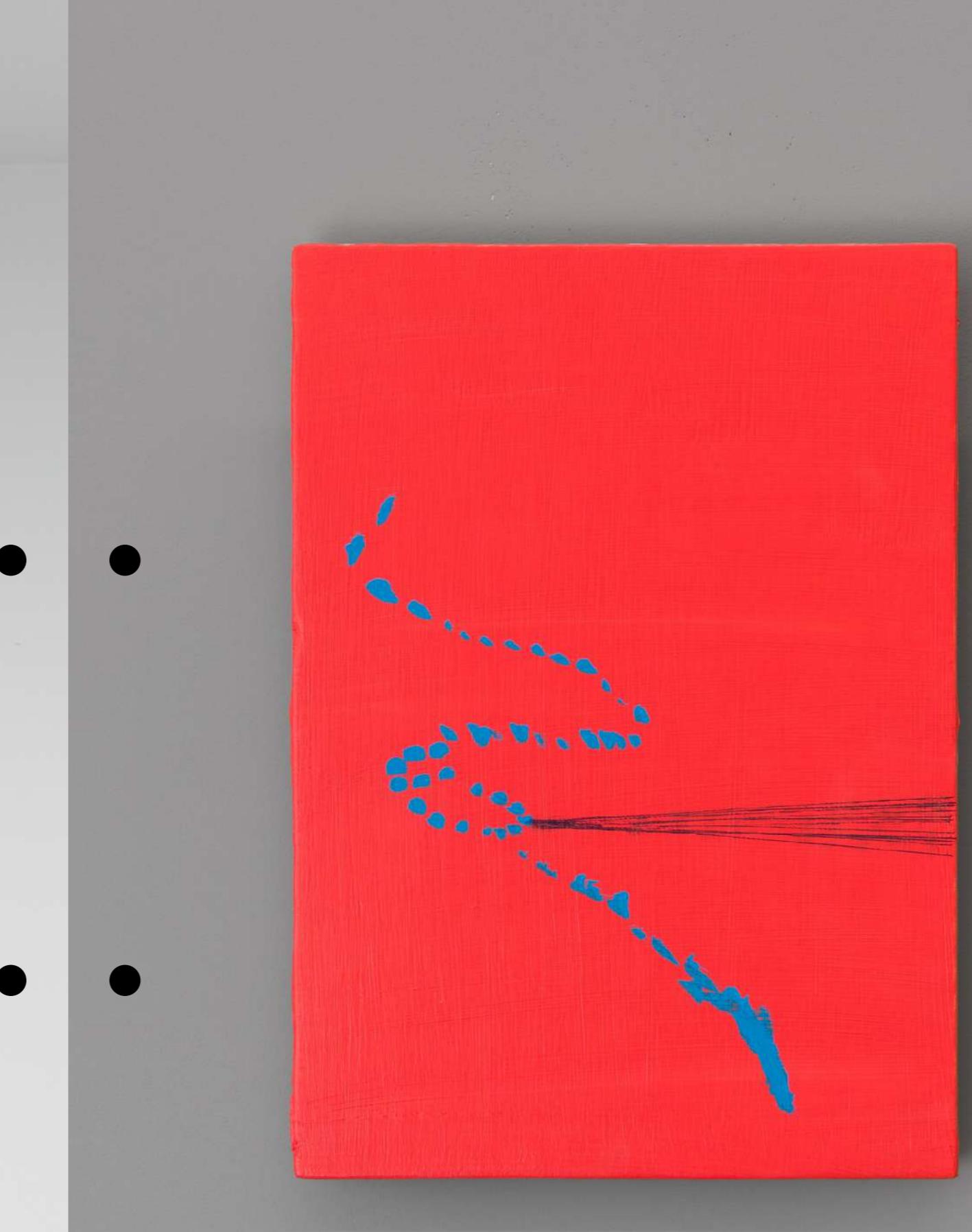

The Max Planck Institute for Empirical Aesthetics will use this data for research purposes.

Are you in a creative profession? Yes No

What is your main creative activity? STUDENT AT FINE ART DESIGN WRITING, PHOTO, PAINTING
If yes,

What is your profession?

What is your first language? FRENCH
What other languages do you speak? ENGLISH AND A LITTLE SPANISH

THANK YOU VERY MUCH,
THAT WAS AN EXPERIENCE VERY INTERESTING

(VIDEO, PHOTO, PAINTING)

AND CO-CAMP, AIM
ARTICLE, AND CO-CAMP, GIRL,
Phantom word 1

Phantom word experiment

Max-Planck-Institut für empirische Ästhetik

3

HOP KNOW

CACTUS DECANT COME NO. NOW GO LOOP
PAVOT PALS BEGON ALLO OH! HUM LOW

Phantom word 6

ELUE LA. FIND THEM ELIVE ! LEARN

HIGHLIGHT HELLO BLUE BALIAR PAELIA PALS LA

Phantom word 5

PALS DE PLAN BLIAN BLANC NON

HATE LA! BELOW HELP TARD TARTARE

Phantom word 4

DRIVEN AVAIE BOU FOULE HJM

ALLO PAVOOF DPAFE CO BLOW BELGOW CLAW

Phantom word 3

DEIVER

BIND LAMA LANGUE LINE NINE

Phantom word 2

AND CO-CAMP, AIM

ARTICLE, AND CO-CAMP, GIRL,

Phantom word 1

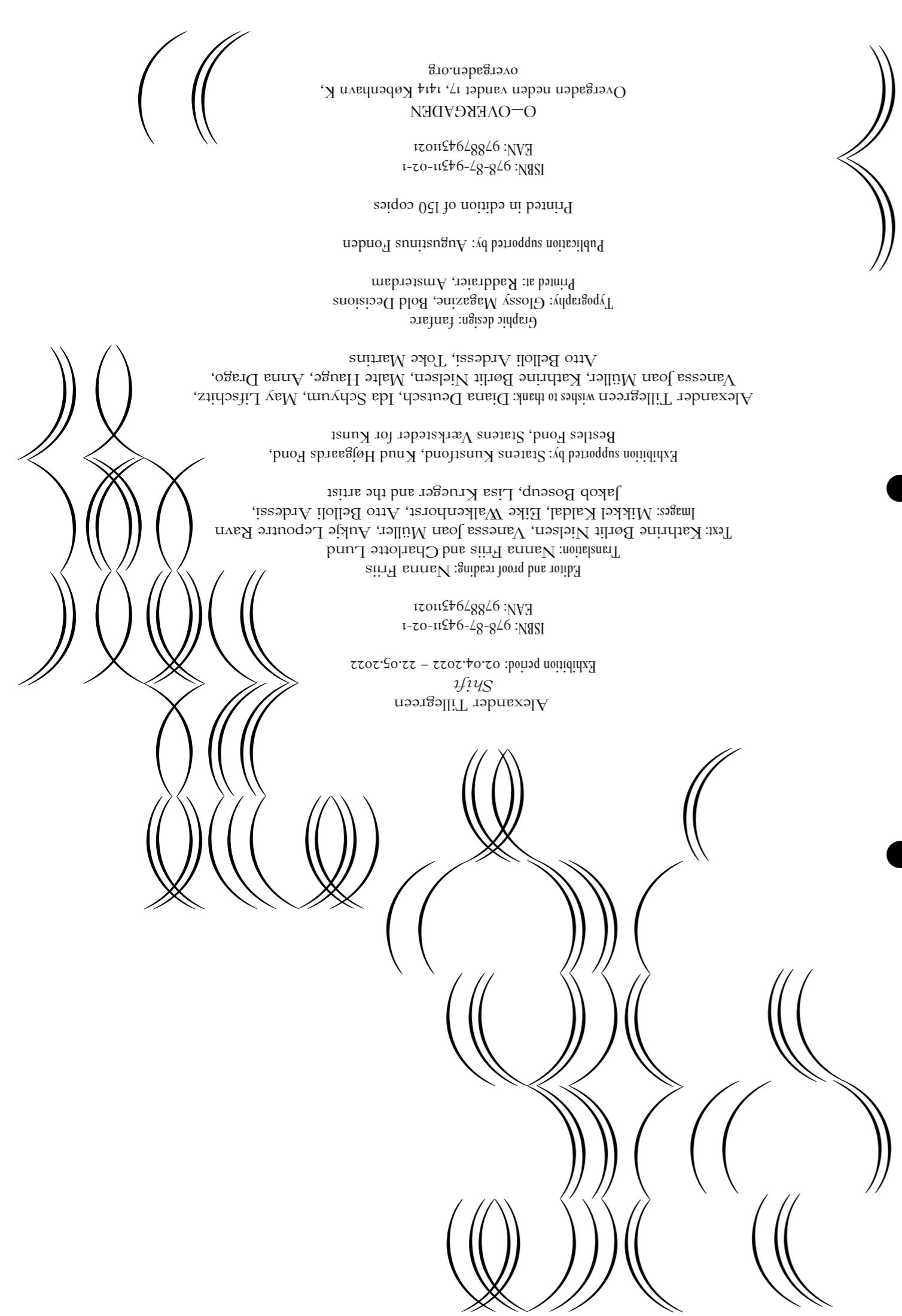
We would like to know what you hear!
Please move freely around the space and write down all the words
and sentences that appear to you while listening. No matter what language.

Six different streams of phantom words are being played in succession,
each for 3 minutes.

In this audio presentation people tend to hear different things.

Please move freely around the space and write down all the words
and sentences that appear to you while listening. No matter what language.

Phantom word experiment

OVERGÅDEN meden vandet 17, 144 København K,
O-OVERGÅDEN

EAN: 978879451021
ISBN: 978-87-94511-02-1

Printed in edition of 150 copies

Publishation supported by: Augustinus Fonden

Printed at: Raddracter, Amsterdam
Typography: Glossy Magazine, Bold Decisions
Graphic design: Janice

Atto Belloli Addressi, Toke Martins
Vanessa Joan Müller, Kathrine Borrit Nielsen, Malte Haage, Anna Dragø,
Alexander Tillegreen wishes to thank: Diana Deutsch, Ida Schyum, May Lifschitz,

Bessels Fond, Statens Verksteder for Kunst
Exhibition supported by: Statens Kunstmuseum, Knud Høgaaards Fond,

Jakob Bøseup, Lise Krueger and the artist
Imagæs: Mikkel Kalda, Bøke Walkenhorst, Atto Belloli Addressi,

Text: Kathrine Borrit Nielsen, Vanessa Joan Müller, Aukje Lepontræ Ravn
Translation: Nanna Friis and Charlotte Lund

Editor and proof reading: Nanna Friis

EAN: 978879451021
ISBN: 978-87-94511-02-1

Exhibition period: 02.04.2022 - 22.05.2022

Alexander Tillegreen
Shif

Please do
not touch.
Study
setup.

A photo series takes this idea further, capturing spaces, corners, and structures at O-Overgaden and transforming them into ghost-like pictorial echoes of past visits to the place. The layered images taken from different angles show a transitory architecture composed of a multitude of impressions. Looking at these pictures after having passed the depicted spaces feels like an encounter with mental images.

Look once again

Pieces like *floor plan — prelude (spatial remembrance)* (2021) or *Room plan (prelude)*, 2022 – equally articulate how memory and the deciphering of familiarity – look like signs produce an imaginary scenario mistakes for reality. A rough sketch on wooden panels covered with a painted us of a floor plan, but the spatial configuration and make marble patterns or colored abstractions reminds Nevertheless our remembrance of spaces we know or have visited plays tricks like that: doors that open to the wrong side, shrunken dimensions, corridors that are too long, or adjacent rooms without any connection. The abstract floor plans refer to the spatial structure of memory as well as the erratic remembrance of experienced spaces that produce phantom architecture. As we have asked what kind of intensities are triggered in the recipient's perception by what type of auditory stimuli, the question here seems to be what kind of spatial configuration is evoked in the viewer by what kind of pattern and grid.

Detached from their original context and presented as autonomous sculptures, they elaborate on the idea of subjective listening based on the subjects' vocabulary stored in their conscious and subconscious memories. When presented in other pieces, other similarities become apparent. The rhythmic, repetitive units of serial sequences and their variations resemble the basic structure of compositions creating phantom words. Their modularity takes up spatial configurations. They seem autonomous, but look different when viewed from different angles as their relief-like structure plays with light and shadow, inviting the audience to reflect on their perception and movement, and observe how colors change depending on their point of view. As the depth of the objects in their visual appearance according to the shifting compartments differ, there is a constant interplay of their memory and imagination, looking at them. This in turn is reminiscent of the psychoacoustic effects of Tilliegreen's sound installations, where the listening experience is altered drastically by bodily movement. The phantom word illusion activates and accesses the listener's memory and linguistic apparatus, while this body of sculptures evokes images of a mental archive. They resemble familiar objects, but it is difficult to pin them down to something precise.

Remember...

"The auditory scene is imaginary, a synthetic product of our experience; the customary parameters of phantom words, the pathological exception of hallucination takes over. Understanding becomes a process that has freed itself from the limits of language as we know it and becomes a subspecialization of the objective given. When listening to speech, the words we hear are strong influence by our knowledge, beliefs, and expectations that listenings can become subject to compelling illusions that demonstrate that listening to words influences sound without experiencing them. They emphasize the aspect of collaboration and open up an experience of something that cannot be pinned down by way of a clear verbal description. They emphasize that they ask for an emancipated view and listener, who is part of the work and finishes the work, as Mary Vieira put it. The communal and social approach inherent in Posenenske and Vieira's work resonates here, adding a more politicized view to a practice that might look formal at first sight.

The subjectivation based on the individual's situatedness also becomes evident when we look at Alexander Tilleger's sculptural works like *Untitled (diffusers)*, 2020, which are based on the idea of a mental archive. The white, wooden objects with their grid-like structure are usually used as acoustic diffusers in sound studios.

Come closer...

Come closer...

Shifting sounds alter our understanding of something that actually means when language is but an illusion? The psychoacoustic distortion of voice in the looped phantom word illusion subverts the concept of gender as the perceived voice can flicker from male and female, remain something in-between or even appear in its blurry fluidity, as trans-human.

Remember...
Tilliegeren's works based on phantom word illusions - *Phantom Streams for O-Overgarden*, 2022 - provide a fascinating possibility to experience the radical assumption that actually is not there, we revise the fundamental ontological questions: When we hear something that actually is not there, we know it and the creative power of our imagination betweens the phantom words as there is no actual correlation between the experience and the source of the sound. As philosopher Rodin Mackay puts it, discussing the hallucinatory quality of "The auditory scene is imaginary, a synesthetic production sound perception in psychoacoustic experiments: "When we experience the emergence of phantom ear." When we hear more than that which reaches the ear, we always hear more than that which reaches the listening to speech, the words we hear are strong influenced by our knowledge, beliefs, and expectation of the objective given. When a subjectivation of the limits of language as we know it and becomes a process that has freed itself, even our perception is in crisis, the questionable, even reality, and causality, for a moment seem irrelevan words, the customary parameters of our experience, pathology takes over.

Phantom words demonstrate that listening can become subject to compelling illusions By disrupting the structural cohesion open up an experience of something sound without pinning down by way of a clear verbal description. They emphasize the aspect of collaboration and communication when they ask for an emancipated view and listener, who is part of the work and finishes the work, as Mary Vieria put it. The communal and social approach inherent in Posencenske and Vieria's idea of a mental archive. The white, wooden structure at Alexander Tilliegeren's sculptural works like *Utilized (diffusers)*, 2020, which are based on the idea of a mental archive. The white, wooden objects with their grid-like structure are usually

WORDS,

unloading an abstract depiction of temporal succession similar to a score that represents movement in time. A sound piece sampled the voice of Mary Victoria from a historic recording and embedded it in a composition that accentuates her speech and establishes a relation to the actual space by way of field recordings. The voice speaking of cosmic forces in an otherwise empty room evoked ideas of precipitation beyond the actual and visible, while giving presence to an absence.

Listen to me...

The voice speaking of cosmic forces in an otherwise empty room evoked ideas of perception beyond the actual and visible, while giving presence to an absence.

a historic recording and embedded it in a composition that accentuates her speech and establishes a relation to the actual space by way of field recordings.

unmolting and abstraction of temporality succeed in creating a space that is similar to a score that represents movement in time.

audiospeakers with an offset in time so that when the first sound is coming from the left-side speaker, the second sound is coming from the one on the right, and vice versa. Because the speakers' signals are mixed in the air, the listener's mind creates various combinations of sounds, some of them meaningless, others close to distinct words or even phrases. The words the listeners seem to hear are often connected to recent events, but the person in the space, that is his or her relation to the loudspeaker, affects the experience of the auditory memory material as well, transforming the audience into embodied "co-composers" of their choreographic experience. By way of experiment, listeners create their own chirography and deciphering words, listening and experiencing a form of an imaterial that is as the works produce a form of an imaterial that is appreciated and materialized through the very subjective process of our encounter with it. We are confronted with our own situatedness in terms of our linguistic, psychological, and physical understanding of music.

A+A (five phantom streams for FutureDome, 2021, a work developed for the FutureDome show, uses even Latin words, coming and going if you are familiar with the language), or rhythmically articulated syllables that arise from the soundscape. Enclosed in a minimalist composition, these phonetic particles oscillate between meaning and randomness combinations of letters; shared semantics of a language reduced to its elemental signifiers that our well-trained minds try to decode as meaningful.

For his exhibition at FuturDome in Milan, an exhibition space in the former premises of Futurist poet Carlo Belotti, Tildegreen developed an array of works relating to the space and its history. He arranged found objects from the place - cooking stove grill, a door, a mirror, a chandelier - reminiscent of the community of the Futurist movement whose works by Brazilian gather in the house. He also added works by Brazilian artist Mary Vicker (1927-2001), who was married to Belotti and whose estate is part of FuturDome's collection, thus creating a spatial choreography that despite departing from a very different artistic concept to Charlotte Posenenske, Vicker's oeuvre also relates to the viewer's activity. The movement for which her sculptures strive does not exist, as such, but has to be anticipated by the audience, thus making it part of a dynamic relation between work and surrounding space. Asked by an interviewer how her works were being activated by the viewers, Vicker once answered: "My work ends with someone. Someone from the audience... people must participate to finish the work, opposite directions - conditions of chromatic saturation from 1978, a silk screen on paper

Tildegreen selected one of Vicker's so-called "polyvolumes" (polyvolume multidevelopable surface) a metal sculpture from 1966, and crossing off these are the conditions."

Finish the work...

Taking this as a point of departure, the computer-generated sound clusters and intense loops composed by the artist take up findings from psychoacoustics, the study of sound perception and audiology as well as how humans perceive various sounds, especially their psychophysical responses to sound including noise, speech, and music. Littlegreen's sound pieces address such questions of the psychological as well as physical perception, and actual sound. Listeners are invited to explore their own perception of floating acoustic realities and other irritating sonic events that challenge our logo-centric thinking. Their auditory experience thereby become as much a material of the work as the acoustic scenario the later provides.

and most notably sound, the object/viewer relation	as figured in minimalist art plays an important role.	Sound, in particular, shapes and redemeans a given spatial environment.	Sound resonates with architecture, is modulated by it, and needs a reccticter.	The auditory reception of sound is also highly subjective: no one listener will experience sound in exactly the same way as	listeners
a sonic environment, involves movement across space.	as a figure in minimalist art plays an important role.	Sound, in particular, shapes and redemeans a given spatial environment.	Sound resonates with architecture, is modulated by it, and needs a reccticter.	The auditory reception of sound is also highly subjective: no one listener	listeners
is an active process that, when responding to	as a figure in minimalist art plays an important role.	Sound, in particular, shapes and redemeans a given spatial environment.	Sound resonates with architecture, is modulated by it, and needs a reccticter.	The auditory reception of sound is also highly subjective: no one listener	listeners
will experience sound in exactly the same way as	as a figure in minimalist art plays an important role.	Sound, in particular, shapes and redemeans a given spatial environment.	Sound resonates with architecture, is modulated by it, and needs a reccticter.	The auditory reception of sound is also highly subjective: no one listener	listeners
will experience sound in exactly the same way as	as a figure in minimalist art plays an important role.	Sound, in particular, shapes and redemeans a given spatial environment.	Sound resonates with architecture, is modulated by it, and needs a reccticter.	The auditory reception of sound is also highly subjective: no one listener	listeners

SPACES,

rectangular stiel tubes during a performance at which the audience was invited to assemble or manipulate the piece by giving instructions to a team of workers. At MKM, the *Vierkantuhren* arranged by Tilliegeren became part of his installation *Figur (Diffusion)*, synchronizing Auguste (2017). They did not occupy space, but resonated with the architecture. In their correspondence with floor and ceiling, their presence redeemed relations and sizes. In addition, the *Vierkantuhren* involved the viewer to make them part of their configuration, referring to the human body as further measure in a complex spatial scenario.

- As part of his exhibition at the Museum für Moderne Kunst (MK) in Frankfurt in 2017, Alexander Tillegren borrowed a group of sculptures called *Virkantnöhrte Serie* (1967), by German artist Christo. Posenenske from the museum's collection and reconfigured them in the space. The serial works – created using ready-made industrial items – are characteristic of Posenenske's critical approach to site-specific art.

Vanessa Joann Miller

At first, with Posencenskic's work, Tillegreen draws our attention to minimalist art, known for its focus from the object as an autonomous, self-contained work to its spatial context and the relationship between the object and the viewer. The minimalist contained within the object and the relation to its spatial context is in the form of the specific content with abstract, thin-lined drawings reflecting the fundamental conditions of experience, the fundamenal conditions of time. Posencenskic's interest is in the transitory nature of her sculptural constellations, as the constituent elements of her modular works are never fixed, but always open to various configurations, alterations, interpretations. They can occupy interiors but were also presented in public spaces such as train stations, shopping centres, and offices. In these places, white noise is used to manipulate the sonic environment, and it is what noise that Tillegreen's sound piece features in Figure (Diffusion, Synchronisation, Ausgleich) uses to mask unwanted sound, thus manipulating the listener. The collaborative approach characterizing Posencenskic's now historic work was activated by an artificial soundscape that invited viewers to move around and experience an environment without anti-formation (that is: noise), the so-called aural space merging sounds, and by mixing sonic information into isolated listeners from the industrial ready-mades by them from their surroundings - an effect also implying which links the sonic, the sculptural, and the visual, and involves objects, installations, paintings.

Listening is a process that occurs at varying speeds, like a bolt of lightning – all at once in the moment or in bursts of lightning – successes and thoughtiful reflections of past experience... It has the potential of instantaneous change in the listener's overture.

NOTES

These are excerpts of participant responses from a larger scientific laboratory study carried out at the Max Planck Institute for Empirical Aesthetics in Frankfurt am Main, Germany, as part of a research project designed and conducted in collaboration between Kirill Fayn, Castaño and Alexander Billquist, Using Phantom word stimuli, During the study, participants interacted in different ways with the sound material. In the end they were asked to leave comments about their thoughts and experiences during listening that were not directly related to the sound material. This is a selection of those.

PARTICIPANT 118
It's a new way to scramble the brain and I like it. I could imagine this as an alarm clock.

PARTICIPANT 121
It was exciting to notice some phrases and words triggering thematically related matters, such as meat and fish for example, and words triggering thematically related sounds, such as meter and fish for example, also influence our hearing.

PARTICIPANT 127
That was totally crazy! I felt like I could control the sounds myself. For example, when I turned Balloon into Ballin or balloon inside my head, I started actually hearing that As if I could see into the future.

PARTICIPANT 148
Balloon inside my head, I started actually hearing that As if I could see sounds like 4:00 a.m., in the club, sounds like 4:00 a.m., in the club, of drugs.

PARTICIPANT 149
You have a lot of control/influence over what you hear, and it's possible to hear many different things by concentrating on them or imagining them, very interesting to discover.

PARTICIPANT 151
Castaño and Alexander Billquist, Using Phantom word stimuli, During the study, participants interacted in different ways with the sound material. In the end they were asked to leave comments about their thoughts and experiences during listening that were not directly related to the sound material. This is a selection of those.

PARTICIPANT 155
Full of variety. Some pieces were very distorting to listen to, others were very pleasant. It was interesting that I kept distorting sounds that were previously individual sounds that were previously making up a word as well as to turn in some cases it was possible to hear the intersting. Very exciting!

PARTICIPANT 157
In the end it was easier to leave comments about their thoughts and experiences during listening that were not directly related to the sound material. This is a selection of those.

PARTICIPANT 165
Hi, it was really very fascinating and interesting to me how one can possibly listen to this material drives ones own perception mad, because you think various sounds and different words from capture so many different words from your own imagination what is being said and how it was possible to actively terms constantly changing inside one's head and how it was possible to actively reflect on terms already reflected in the original words and whether actual sounds/ in the original kaleidoscope. I enjoyed it.

PARTICIPANT 170
It was very interesting to notice the terms constantly changing inside one's head and how it was possible to actively reflect on terms already reflected in the original words and whether actual sounds/ in the original kaleidoscope. I enjoyed it.

PARTICIPANT 179
It was partly disturbing to change from one syllable especially wild and fast, it sounded like pretty wild and fast, it sounded like two voices wanted to get something off their chest quite urgently. Was fun to listen to.

PARTICIPANT 197
Very, very interesting material, I liked that the abstraction blured the line between speech utterance and speechless noise. And contrastive and that I contrasted mainly two-syllable expressions, but was flexible about the order.

PARTICIPANT 224
Pretty wild and fast, it sounded like two voices wanted to get something off their chest quite urgently. Was fun to listen to.

PARTICIPANT 237
Very interesting design. I liked that the abstraction blured the line between speech utterance and speechless noise. And contrastive and that I contrasted mainly two-syllable expressions, but was flexible about the order.

PARTICIPANT 244
For computer voices unusually clear perception at times, smooth clearer out, mix. Mutual interference words to make out transitions, many intelligible words to on seat position.

PARTICIPANT 257
Unusual listening experience, difficult auditory identification, therefore frustrating.

PARTICIPANT 183
Exciting and never before heard or experienced like this.

PARTICIPANT 185
What you have a lot of control/influence over the soundscape changes frequently, and you can hear new words bit by bit. I also felt like I could tell what I heard to some extent and as soon as I thought of something, I heard it very clearly. So all in all an exciting experience.

PARTICIPANT 187
Extremely fascinating, as well as the urge to identify speech in this. Sound art.

PARTICIPANT 206
Interesting but a bit annoying.

PARTICIPANT 213
Interesting pieces that can be interpreted differently depending on location.

PARTICIPANT 235
It is a joy to search for meanings, to try to make sense, and to march what I understand with what I'm hearing. Can I trust what I think I've heard?

PARTICIPANT 240
Very exahusting due to the volume, there was a beautiful melody in the background during one of the rounds on seat 3.

PARTICIPANT 244
I liked that the abstraction blured the line between speech utterance and speechless noise. And contrastive and that I contrasted mainly two-syllable expressions, but was flexible about the order.

PARTICIPANT 257
Very interesting design. I liked that the abstraction blured the line between speech utterance and speechless noise. And contrastive and that I contrasted mainly two-syllable expressions, but was flexible about the order.

PARTICIPANT 265
I was surprised how often I could form something new from the same sounds. I was surprised how often I could form something new from the same sounds.

PARTICIPANT 191
Very exahusting due to the volume, there was a beautiful melody in the background during one of the rounds on seat 3.

PARTICIPANT 224
Very, very interesting material, I liked that the abstraction blured the line between speech utterance and speechless noise. And contrastive and that I contrasted mainly two-syllable expressions, but was flexible about the order.

PARTICIPANT 237
I liked that the abstraction blured the line between speech utterance and speechless noise. And contrastive and that I contrasted mainly two-syllable expressions, but was flexible about the order.

PARTICIPANT 244
For computer voices unusually clear perception at times, smooth clearer out, mix. Mutual interference words to make out transitions, many intelligible words to on seat position.

PARTICIPANT 257
Unusual listening experience, difficult auditory identification, therefore frustrating.

PARTICIPANT 192
It was a new way to learn about the recordings of my own mind through this acoustic source.

PARTICIPANT 200
I felt like I could hear whatever I wanted.

PARTICIPANT 226
Very interesting, never experienced acoustic noises like these before. Would like to see more studies like this.

PARTICIPANT 227
PARTICIPANT 227 used in echo, sounded very well used in echo, sounded very interesting.

PARTICIPANT 257
Unusual listening experience, difficult auditory identification, therefore frustrating.

PARTICIPANT 144
I wonder if words were actualy spoken, or if it was just sounds that have similarities and stimulate the brain or the imagination, so that you hear what you want to hear and get carried away. Beautiful thing!

PARTICIPANT 148
PARTICIPANT 148 throughout, some parts reminded me of a techo concert, others of sound installations, almost like a race, impressive and remiscent of a film.

PARTICIPANT 178
The composition was interesting throughout and centered around a word, while the other speaker produced a word, words came from both of the speakers. Sometimes I had the feeling that one word was merely producing noise such as honking, this also made concentrating difficult, in any case, very interesting and centering!

PARTICIPANT 227
PARTICIPANT 227 throughout, some parts reminded me of a techo concert, others of sound installations, almost like a race, impressive and remiscent of a film.

PARTICIPANT 257
PARTICIPANT 257 throughout, some parts reminded me of a techo concert, others of sound installations, almost like a race, impressive and remiscent of a film.

phys

Often the words heard resonate with each listener's cultural and linguistic background, subconsciously experiencing, and mood. In this way, Tilliegreen illustrates how we decode reality from totally different and individual standpoints.

2021, Övergårdens lärarhögskola lanserade en serie om nya, monografiska publiceringar i relation till våra solo utställningar. I denna serie fokuseras nya röster och perspektiv inom Damshults konstnärliga verksamhet. Här följer en sammanfattning av de olika utställningarna.

The series of publications has been made possible through generous support from the Augustinus Foundation for which we are extremely grateful. Warm thanks also goes to Kunud Beldie's Fond, Beldie's Fond, and the Danish Arts Foundation for supporting the exhibition. Thank you in particular to Vanessa Søan Müller for her thorough introduction to Alexander Tillegreen's recent work and to Kathrine Berlitz Nielsen for her personal essay about streams of words. Thank you to our in-house editor Nanna Gørgers and Midjul Heervas Gomez, and to the entire team at O-Overgadeen who, in collaboration with graphic designers from Lanfare, Ceser and Lillegreen, have curated, constructed, and mediated the exhibition. Last but not least, I also wish to express our gratitude to Alexander Tillegreen, not only for the truly inspiring collaboration but also for opening new doors into the puzzling, psycho-acoustic universe of sound art.

in well-known layers of meaning into abstract
and images.
Tilliegeren's current work emanates
an extended research project at
Max Planck Institute in Frankfurt
which he investigates the psycho-acoustic sound
nomenclature as "phantom word illusions".
phantom words are sounds that create illusions of
stream and sentences within the individual
im and subconscious that plays a trick. Through
investigating bodily mechanism we instinctively
automatically search for meaning in order to satisfy
desire for identification.

Exhibition period: 02.04.2022 – 22.04.2022

EAN: 978879431021

Shift
Exhibition period: 02.04.2022 – 22.05.2022

Overgaden neden vander 17, 1414 København K,
overgaden.org

ΕΛΛΟΙ

OVERVIEW

卷二

E

1

O
[A]

1

o
AC

1

C
C

33-

10

-C

10

6

三

